

HBD-630 Mai sus de nori

1..Mai sus de nori și de ste - le, Eu văd cu dor o pa - tri - e. Lu - ci - rea ei var - să ra -
 ze și că - tre cer mă în - dreap - tă. O țară un - de nu - i du - re - re Ci bu - cu - rii și mân - gă -
 ie - re. Eu prin cre - din - ță urc me - reu S - a - jung în cer la Ta - tăl meu.

1. Mai sus de nori și de stele,
 Eu văd cu dor o patrie.
 Lucirea ei varsă raze
 Și către cer mă îndreaptă.

2. În ea curge neîncetat,
 Al vieții râu, ce minunat
 Glas de harfe frumos sună,
 Haine albe ne așteaptă.

Refren

O țară unde nu-i durere
 Ci bucurii și mângâiere.
 Eu prin credință urc mereu
 S-ajung în cer la Tatăl meu.

3. Cu flori cerești e gătită,
 Unde-ai noștri iubiți saltă.
 Ei cântă veșnic maiestuos,
 Lăudându-L pe Isus Hristos.

Redactat: Nica Precup Brasov România HBD630

HBD-631 Eu eram prea departe de Domnul

1..Eu e - ram prea de - par - te de Dom - nul, Pă - că - tos nu se poa - te mai rău, Mă - n - tre -
 bam, va sal - va Mân - tu - i - to - rul Pe - un a - așa pă - că - tos cum sunt eu? Mă - n - tre - eu? _____

1 Eu eram prea departe de Domnul,
 Păcătoș nu se poate mai rău,
 [: Mă-ntrebam, va salva Mântuitorul
 Pe-un așa păcătoș cum sunt eu? :]

4 Ascultai. Și ce văd, era Domnul,
 Am strigat păcătoș tare rău,
 [: Dar te rog fii milos și salvează,
 Pe-un așa păcătoș cum sunt eu! :]

2 Rătăceam prin pustiu și-ntuneric,
 Chinuit de-acest gând tot mereu,
 [: De cumva ar mai fi vreo salvare,
 Pentru-așa păcătoș cum sunt eu? :]

5 Și-n Cristos mă-ncrezui deci cu totul,
 Iar de-atunci fericit sunt mereu,
 [: Și-L slăvesc pe-Acel ce-a vrut să scape
 Pe-un așa păcătoș cum sunt eu. :]

3 Tocmai când era răul la culme,
 Și când chiar diperat gemeam greu ,
 [: Isus mi-a șoptit că El și azi poate,
 A salva păcătoși cum sunt eu! :]

6 Iar de-acum nu mai băjbâi prin noapte,
 Ci slăvesc pe Cristos tot mereu;
 [: Spun la toți că El poate să scape
 Pe-un așa păcătoș cum sunt eu. :]

Notată de Emil Onofrei